

சங்க இலக்கியம் : அகம்
கலித்தொகை - 10 பாடல்கள்

அலகு 4

பாலைக்கலிப் பாடல்கள்	:	6, 18
குறிஞ்சிக்கலிப் பாடல்கள்	:	44, 51
முல்லைக்கலிப் பாடல்கள்	:	101,102
மருதக்கலிப் பாடல்கள்	:	74, 93
நெய்தற்கலிப் பாடல்கள்	:	123,126

6. தலைவி கூற்று

கூற்று - இஃது தலைவன் செலவுக்குறிப்பறிந்து 'நீர் செல்லுங்
கடுஞ்சுரத்துத் துன்பத்திற்குத் துணையாக எம்மையும்
உடன்கொண்டு சென்மின்' எனத் தலைவி கூறியது.

மரைஆ மரல்கவர, மாரி வறப்ப-

வரைஒங்கு அருஞ்சுரத்து ஆரிடைச் செல்வோர்,
சுரையம்பு, மூழ்கச் சுருங்கிப் புரையோர்தம்,
உள்நீர் வறப்பப் புலர்வாடும் நாவிற்குத்

- 5 தண்ணீர் பெறாஅத் தடுமாற்று அருந்துயரம்
கண்ணீர் நனைக்கும் கடுமைய, காடுஎன்றால்,
என்?நீர் அறியாதீர் போல இவைகூறல்
நின்நீர் அல்ல, நெடுந்தகாய்! எம்மையும்,
அன்புஅறச் சூழாதே, ஆற்றிடை நும்மொடு
10 துன்பந் துணையாக நாடின, அதுஅல்லது,
இன்பமும் உண்டோ, எமக்கு?

இஃது பதினோர் அடியான் வந்த கட்டளைக் கலிவெண்பாட்டு.

6. தலைவி கூற்று.

(அ-ள்) மரை ஆ-காட்டுப்பசு, மரல்-கற்றாழை, மாரி-மழை, வரை-மலை, புரையோர்-குற்றம் உடையோர்.

(தெ-ரை) மலைகள் உயர்ந்து நிற்கும் காட்டு வழியில் காட்டுப் பசுக்கள், தண்ணீர் கிடைக்காமல் மரல் என்னும் செடியைத் தின்று வாழ்கின்றது. மழை பெய்யவில்லை, அதனால் நிலம் வறண்டு இருந்தது வழிப்பறிச் செய்யும் வேட்கள் வழிப்போக்கர் மேல் எய்த அம்பு உடம்பில் தைத்தமையால் அவர்கள் நாக்கு வறண்டு தண்ணீருக்காகத் தடுமாறித் தாகத்தால் துயருறும் போது அவர் கண்ணீரே தண்ணீராக அமைந்து தாகத்தைத் தணிக்கும். இத் தகைய கொடுமையான காட்டுவழியில் செல்ல நினைக்கின்றார். நீர் பிரிந்தால் எங்கள் நிலை என்னவாகும். அதனால் உம்முடைய அன்பு நீங்காத வகையில் உம்முடைய வழித் துன்பத்திற்குத் துணையாக எம்மையும் அழைத்துச் சென்றால் அதை விட எமக்கு இன்பம் வேறுண்டோ?

18. தோழி கூற்று

கூற்று - இஃது ஒன்றாத் தமரினாம்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் 'நாளது சின்மையு மிளமைய தருமையுந் - தாளாண் பக்கமுந் தகுதியதமைதியும் - இன்மை திழிவு முடைமைய துயர்ச்சியும்-அன் பின தகலமும் மகற்சிய தருமையும்த" எனக்கூறிய எட்டிணையுந் தலைவன் கூறக் கேட்ட தோழி, அவற்றை நிகழ்ந்தது கூறி, நிலையலுந் திணையே என்னும் விதியால் தலைவற்குக் கூறிச் செலவமுங்குவித்தது.

அரும்பொருள் வேட்கையின் உள்ளம் துரப்பப்

பிரிந்துறை சூழாதி- ஐய! விரும்பிந்-

என்தோள் எழுதிய தொய்யிலும், யாழநின்

மைந்துடை மார்பில் சுணங்கும் நினைத்துக்காண்;

5 சென்றோர் முகப்பப் பொருளும் கிடவாது;

ஒழிந்தவர் எல்லாரும் உண்ணாதும் செல்லார்;

இளமையும் காமமும் ஓராங்குப் பெற்றார்

வளமை விழைதக்கது உண்டோ? உளநாள்,

ஓரோஓகை தம்முள் தழீஇ, ஓரோஓகை

10 ஒன்றன்கூறு ஆடை உடுப்பவரே ஆயினும்,

ஒன்றினார் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை; அரிதுஅரோ,

சென்ற இளமை தரற்கு!

இஃது பன்னீரடியான் வந்து, ஒரு பொருள் நுதலிய கட்டளைக் கலிவெண்பா.

18. தோழி கூற்று

(அ-ள்) துரப்ப-செலுத்த, சூழாதி-நினைக்காதே, தொய்யில்-
தலைவன் தலைவியின் தோளிலும், மார்பிலும் எழுதும் பூக்களின்
சித்திரம். வளமை-செல்வம், மைந்து- வலிமை,

(தெ-ரை) ஐயனே! நீ பொருளை விரும்பும் ஆசையால் என்னைப் பிரிந்து
வாழ நினைக்காதே! நீ தலைவியின் தோளில் அன்போடு எழுதிய
தொய்யிலையும் நீ தலைவியின் மார்பைத் தழுவினதால் ஏற்பட்ட தேமலையும்
நினைத்துப் பார். நீ சென்றவுடன் பெறுவதற்கு உடனே கிடைக்காது. சில
நாள்கள் தங்கியே அதைச் சேர்க்க வேண்டும். பொருளை முயன்று
சேர்க்காதவர் எல்லாரும் பட்டினி கிடப்பதில்லை. இளமையையும் அன்பின்
மிகுதியையும் ஒருங்கே பெற்றவர்களுக்குரிய தகுதி செல்வத்திற்கு இல்லை.
நீங்கிய இளமையை மீண்டும் பெறுவது இயலாது. அதனால் வீட்டில் ஒருவரை
ஒருவர் தழுவிக்கொண்டு ஒரே ஆடையை இரண்டாகப் பகுத்து உடுத்திக்
கொள்ளும் வறுமை நிலை இருந்தாலும் வாழ் நாள் இறுதிவரை சேர்ந்து
வாழும் காதலர் வாழ்க்கை சிறந்த வாழ்க்கை.

44. தோழி கூற்று

கூற்று - இஃது வரையாது வந்து ஒழுகுந் தலைவனைத் தோழி, தலைவியது கற்பு மிகுதியும், இவ்வொழுக்கம் அலராகின்றமையும், அவளது ஆற்றாமையும் கூறி, வரைவு கடாயது.

கதிர்விரி கனைகடர்க் கவின்கொண்ட நனஞ்சாரல்
ஏதிர்எதிர் ஒங்கிய மால்வரை அடுக்கத்து,
அதிர்இசை அருவிதன் அஞ்சினை மிசைவீழ,
முதிர்இணர் ஊழ்கொண்ட முழவுத்தாள் எரிவேங்கை,
5 வரிநுதல் எழில்வேழம் பூநீர்மேல் சொரிதர,
புரிநெகிழ் தாமரை மலரங்கண் வீறுஎய்தி,
திருநயந்து இருந்தன்ன தேங்கமழ் விறல்வெற்ப!

தன்எவ்வம் கூரினும், நீசெய்த அருளின்மை
 என்னையும் மறைத்தாள்,என் தோழி- அதுகேட்டு,
 10 நின்னையான் பிறர்முன்னர்ப் பழிகூறல்தான்நாணி,
 கூருநோய் சிறப்பவும், நீசெய்த அருளின்மை
 சேரியும் மறைத்தாள்,என் தோழி- அதுகேட்டாங்கு,
 'ஓரும்நீ நிலையலை எனக்கூறல் தான்நாணி'
 நோய்அட வருந்தியும், நீசெய்த அருளின்மை
 15 ஆயமும் மறைத்தாள், என் தோழி- அதுகேட்டு,
 மாய நின் பண்பின்மை பிறர்கூறல் தான்நாணி.

எனவாங்கு-

இனையன தீமை நிலைவனள் காத்துஆங்கு,
 அனையரும் பண்பினான் நின்தீமை காத்தவள்
 20 அருந்துயர் ஆரூர் தீர்க்கும்
 மருந்தாகிச் செல்கம், பெரும! நாம் விரைந்தே.

இஃது ஏழடித்தரவும், மூன்றடித்தாழிசையும், தனிச்சொல்லும்,
 நான்கடிச் சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக் கலி.

44. தோழி கூற்று

(அ-ள்) கதிர்-சூரியன், கனைகடர்-கிரணங்களின்வெயில், அடுக்கம்-பாறை, சினை-கொம்புகள், இணர்-பூங்கொத்து, வரி- புள்ளிகள், நுதல்-மத்தகம், விறல்-வெற்றி, வெற்பு-மலை, எவ்வம்-துன்பம், கூரும் நோய்- ஆழ்ந்த துயரம், சிறத்தல்- மிகுதியாதல், அட-துன்பறுத்த, காத்தல்- மறைத்தல், ஆர் அஞர்-மிகுந்த துன்பம்,

(தெ-ரை) சூரியனின் வெயில் அழகாகத் தோன்றும் மலைச்சாரலில், உள்ள பாறைகளில் எதிரெதிராக விழும் அருவிகள் பேரொலியுடன் தனது கிளைகளின் மீது விழப் பூங்கொத்துக்கள் மலர்ந்து நெருப்பைப் போல விளங்கும். மத்தளம் போன்ற அடிப்பாகத்தை உடைய வேங்கை மரம் புள்ளிகள் பொருந்திய மத்தகத்தை உடைய இரண்டு யானைகள் பூக்களோடு கலந்து கலச நீரைத் தன்மீது சொரிய விளங்கும். தாமரையின் திருமகள் தனிச் சிறப்புடன் வீற்றிருப்பதுபோலக் காட்சியளிக்கும். தேன் மணம் கமழும் மலையைச் சேர்ந்தவனே!

தலைவி தன் துன்பம் மிகுதியாயினும் அதற்குக் காரணமான உன்னுடைய கருணையின்மையை என்னிடம் கூறவில்லை. ஏன் தெரியுமா? அதைக் கேட்டு மற்றவரிடம் நாம் உன்னைப் பழித்துப் பேசுவேன் என்று தயங்குகிறாய்.

அவள் உன் பிரிவால் ஏற்பட்டத் துன்பம் மிகுதியாக இருந்தாலும் அதைச் சேரிமக்கள் அறியாதபடி மறைத்து நடந்துகொள்கிறாள். ஏன் தெரியுமா? உள் மக்கள் அதைக் கேட்டு நீ நிலையான மனம் உடையவன் அல்லன் என்று உன்னைப் பழி தூற்றுவார்கள் என்று அஞ்சுகிறாய்.

மாயமுடையவனே! அவள் பிரிவுத் துயர் தாக்குவதால் வருந்துகிறாள். இருந்தாலும் தோழியர் அதனை அறியாத படி நடந்து கொள்கிறாள். ஏன் தெரியுமா? அவர்கள் அதைக் கேட்டு நீ பண்பற்றவன் என்று உன்னைப் பழிப்பார்களோ என்று அஞ்சுகிறாள்.

பெருமகனே! இவ்வாறு உனக்குப் பழிவரும் என்று தன் துன்பத்தை மறைத்த, தனது பண்பின் காரணமாக, உனது பண்பு இன்மையையும் வெளித்தெரியாமல் மறைத்து வாழும் தலைவியின் பெரும் துயர் நீக்கும் மருந்தாக நீ அவளிடம் விரைந்து செல்க.

51. தலைவி கூற்று

கூற்று - இஃது 'புகாஅக் காலைப் புக்கெதிர்ப் பட்டுழிப் பகாஅ
விருந்தின் பகுதிக்கண்' தலைவி தோழிக்குக் கூறியது.

கடர்த்தொடீ! கேளாய்!- தெருவில்நாம் ஆடும்
மணற்சிற்பில் காலிற் சிதையா, அடைச்சிய
கோதை பரிந்து, வரிப்பந்து கொண்டோடி,
நோதக்க செய்யும் சிறுபட்டி, மேலோர் நாள்,
5 அன்னையும் யானும் இருந்தேமா, இல்லீரே!
உண்ணுநீர் வேட்டேன்' எனவந்தாற்கு, அன்னை,
'அடர்பொன் சிரகத்தால் வாக்கிச் கடர்இழாய்!
உண்ணுநீர் ஊட்டிவா' என்றாள்; என, யானும்
தன்னை அறியாது சென்றேன்; மற்றுஎன்னை
10 வளைமுன்கை பற்றி நலியத் தெருமந்திட்டு,
அன்னாய்! இவன்ஒருவன் செய்தது காண்' என்றேனா,
அன்னை அலறிப் படர்தரத் தன்னை யான்,
'உண்ணுநீர் விக்கினான்' என்றேனா, அன்னையும்
தன்னைப் புறம்பழித்து நீவ, மற்று என்னைக்
15 கடைக்கணால் கொல்வான்போல் நோக்கி,நகைக்கூட்டம்
செய்தான்அக் கள்வன் மகன்.

இஃது பன்னீரடியின் இகந்து, ஒரு பொருள் நுதலி வந்த, கலிவெண்பாட்டு.

(அ-ள்) சிற்றில்-விளையாட்டு வீடு, சிதையா-சிதைத்து, குலைத்து, பட்டி-கட்டுப்பாடின்றி தான் விரும்பியவாறு நடப்பவன், வேட்டேன்-விரும்பினேன், நலிய-இறுக்க, தெரு மறுதல்-அஞ்சுதல், புறம்பழித்தல்-மேலுக்குக் கோபித்தல்,

(தெ-ரை) ஒளி வீசும் வளைகளை உடையவளே! ஒரு செய்தி சொல்கிறேன் கேள். தெருவில் நாம் கட்டி விளையாடும் மணல் வீட்டைக் காலால் எத்தி அழித்து, தலையில் பொருந்திய பூ மாலையையும் இழுத்து அறுத்து, நமது பந்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டு ஓடி இவ்வாறெல்லாம் நாம் வருந்தச் செய்த சிறுபட்டி (பையன்) ஒருநாள் நானும் தாயும் வீட்டில் இருந்தபொழுது வாசலில் நின்று தான் நீர்வேட்கைக் கொண்டதாகக் கூவினான். தாய், பொன் செம்பில் நீர் ஊற்றி அவனுக்குக் கொடுத்து பருகச்செய்க என்றுகூறினான். நான் தண்ணீர் கொண்டு சென்றேன். அவன் என் கையைவளைகளோடுச் சேர்த்து இறுகப் பிடித்து இழுத்தான். நான் திடுக்குற்று அஞ்சி அம்மா இவன் செய்த செயலைப் பார் என்று கூறினேன். தாய் அலறிக் கொண்டு ஓடிவர நான் நடந்ததை மறைத்துத் தண்ணீர் பருகியபோது விக்கினான் என்றேன்.

தாய் அதனை நம்பி அவனிடம் மெல்லக் குடிக்கக் கூடாதா? என்று கோபித்துக் கொண்டு அவன் முதுகைத் தடவிவிட்டான். தாய் அறியாமல் அந்தக் கள்ளன் கடைக்கண்ணால் ஏன்னைக் கொன்றுவிடுவனைப் போல் பார்த்துச் சிரித்தான். இத்தகைய குறும்புச்செயல் ஒரு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

101. தோழி கூற்று

கூற்று - இஃது "ஆயர் வேட்டுவ ராடுஉத் திணைப்பெய, ராவயின் வருஉங் கிழவரு முளரே" என்னும் சூத்திரத்தில், "திணைநிலைப் பெயராகிய கிழவருங் கிழத்தியரும் உளர்" என்னும் விதியாற் கொண்ட அத்தலைவிக்கு அவள் தோழி ஆயர் ஏறு தழுவுகின்றமை காட்டி, அவள் அதுகண்டு வருந்தாமல் ஆண்டுப்பெற்ற நன்னிமித்தங் கூறித் தெளிவித்து அதனை அவ்விதியாற் கொண்ட தலைவற்குங் கூறி, மீட்டும் அத்தலைவிக்குத் தஞ் சுற்றத்தார் கூறியிருக்கும் கூற்றினையுங் கூறித் தலைவனும் இன்னும் ஒருஞான்று ஏறுதழுவி நம்மை வரைந்து கொள்வனென்று ஆற்றாவித்தது.

தோழி தலைவிக்கு ஏறு தழுவுதலைச் சுட்டிக் காட்டுதல்

- தளிபெறு தண்புலத்துத் தலைப்பெயற்கு அரும்புசன்று;
முனிமுதல் பொதுளிய, முப்புறப் பிடவமும்,
களிபட்டான் நிலையேபோல் தடவு துடுப்புசன்று,
செலிபுடன் நிரைத்த ளெகிழ்இதழ்க் கோடலும்,
5 மணிபுரை உருவின காயாவும், பிறவும்,
அணிகொள மலைந்த கண்ணியர்-தொகுபு உடன்,
மாறெதிர் கொண்டதம் மைந்தூடன் நிறுமார்,
சீறரு முன்பினோன் கணிச்சிபோல் கோடுசீஇ,
ஏறு தொழுஉப் புகுத்தனர், இயைபுடன் ஒருங்கு.
10 அவ்வழி, முழக்கென, இடியென, முன்சமத்து ஆர்ப்பு-
வழக்குமாறு கொண்டு, வருபுவருபு ஈண்டி-
நறையொடு துகள்எழ நல்லவர் அணிநிற்பத்
துறையும் ஆலமும், தொல்வலி மரா அமும்
முறையுளி பரா அய், பாய்ந்தனர், தொழுஉ.
15 மேற்பாட்டு உலண்டின் நிறன்ஒக்கும் புன்குருக்கண்
நோக்கு அஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவனைச் சாக்குத்திக்
கோட்டிடைக் கொண்டு, குலைப்பதன் தோற்றம்காண்-
அம்சீர் அசைஇயல் கூந்தற்கை நீட்டியான்
நெஞ்சம் பிளந்திட்டு, நேரார் நடுவண், தன்
20 வஞ்சினம் வாய்த்தானும் போன்ம்.

சுடர்விரிந் தன்ன சுரிநெற்றிக் காரி,
விடர்இயம் கண்ணிப் பொதுவனைச் சாடிக்
குடர்சொரியக் குத்திக் குலைப்பதன் தோற்றம்காண்
படர்அணி அந்திப் பசங்கட் கடவுள்

25 இடரிய ஏற்றெருமை நெஞ்சு இடந்திட்டுக்

குடர்கூளிக்கு ஆர்த்துவான் போன்ம்!
செவிமறை நேர்மின்னும் நுண்பொறி வெள்ளைக்
கதன் அஞ்சான், பாய்ந்த பொதுவனைச் சாடி,
நுதிநுனைக் கோட்டால் குலைப்பதன் தோற்றம்காண்-

30 ஆரிருள் என்னான், அருங்கங்குல் வந்து, தன்
தாளின் கடந்துஅட்டுத் தந்தையைக் கொன்றானைத்
தோளின் திருகுவான் போன்ம்.

அது கண்டு தலைவி கொண்ட அச்சம் போக்கத்
தோழி நல்நிமித்தம் கண்டு கூறுதல்
எனவாங்கு-

அணிமாலைக் கேள்வன் தருஉமார், ஆயர்

35 மணிமாலை ஊதும் குழல்.

கடாஅக் களிற்றினும் கண்ணஞ்சா ஏற்றை
விடாஅது நீ கொள்குவை ஆயின், படாஅகை
ஈன்றன, ஆயமகள் தோள்.

பகல் இடக் கண்ணியன், பைதற் குழலன்,

40 சுவல்மிசைக் கோல் அசைத்த கையன், அயலது
கொல்லேறு சாட இருந்தார்க்கு, எம்பல்லிரும்
கூந்தல் அணைகொடுப்பேம் யாம்.

கோளாளர் என்ஓப்பார் இல்'என நம்மானுள்,
தாளாண்மை கூறும் பொதுவன் நமக்குஒருநாள்,

45 கோளான் ஆகாமை இல்லை அவற்கண்டு;
வேளாண்மை செய்தன கண்.

ஆங்கு, ஏறும் வருந்தின; ஆயரும் புண்கூர்ந்தார்;
நாறிரும் கூந்தல் பொதுமகளிர் எல்லாரும்
முல்லையம் தண்பொழில் புக்கார், பொதுவரோடு,

50 எல்லாம் புணர்குறிக் கொண்டு.

இஃது கொச்சகம் இரண்டு வந்தமையின், கலிவெண்பாவின் வேறுபட்ட
வந்த கொச்சகக் கலி.

101. தோழி கூற்று

(அ-ள்) தளி-மழை, புலம்-நிலம், தோட்டங்கள், முளி-உலர்ந்த, பொதுளிய-நிறைந்த, தடவு-அசைந்து, ஞெலிபு-கடைந்து, மாறு எதிர்கொள்ளுதல்-ஏறுதழுவும் போட்டியில் கலந்து கொள்ளுதல், கணிச்சி-மழு, தொழுஉ- ஏறுதழுவும் களம், முன்சமம்-களத்தின் நடுப்பகுதி, நறை-மணம், பராஅய்-பரவி, துதித்து, விடரி-பிளவுப்பெற்ற மலைப் பகுதி, படர்-துன்பம், அந்தி-ஊழிமுடிவு, இடரிய-துன்பறு சின்ற, கூளி-பேய், செலிமறை-காதின் பின்புறம், கதன்-கோபம், படாகை-கொடி, வைதல்-துயரம், கவல்-பிடரி, தாளாண்மை-வலிமை, வேளாண்மை - உதவி.

(தெ-ண) மழைக்காலம் வந்தது. முதல் மழையில் புன்செய்த்தோட்டங்களில் புறத்தே முள்ளை உடையதும், உலர்ந்து கிடந்ததும் ஆகிய பிடவம் செடி அடிப்பாகம் முதலாகத் தழைத்து மலர்ந்தது. காந்தள் செடி துடுப்புப் போல அரும்பு விட்டு மது அருந்தியவனைப் போல அசைந்து ஆடித் தீக்கடை கோலால் உண்டாக்கிய நெருப்புச் சுடர்களை அடுக்கி வைத்தாற் போல் மலர்ந்தன. காயாம் பூக்கள் நீலமணி போன்ற நிறத்துடன் மலர்ந்தன. இவற்றையும் பிற மலர்களையும் தலையில் சூடிய முல்லை நில மக்கள் பலர் கூடித்தம் இனத்து இளைஞர் ஏறு தழுவதலில் போட்டியிட்டுத் தம் வலிமையை காட்டுவதற்காகத் தம்முடைய காளைகளுக்கு யாராலும் கோபித்து வெல்ல முடியாத உருத்திரக் கடவுளின் மழுவினைப் போன்று கொம்புகள் தோன்றுமாறு கூர்மையாகச் சீவிக் களத்தில் நிறுத்தினர்.

ஏறு தழுவதற்காகப் போட்டியில் கலந்து கொள்ளும் ஆயர் குடி இளைஞர் இடிமுழக்கம் போல் ஆரவாரித்துக் களத்தில் முன் பகுதியில் வந்து கூடினர். ஒருபுறம் மணமும், தூசியும், எழப் பெண்கள் வந்து கூடினர். இளைஞர் நீர்த்துறை, ஆலாநிழல், மராமர நிழல், ஆகியவற்றில் உள்ள தெய்வங்களை வணங்கிக் களத்தில் இறங்கினர்.

பறக்கும் பட்டுப்பூச்சியின் சாம்பல் நிறங்கொண்ட ஒரு காளையின் கூர்மையான பார்வைக்கு அஞ்சாமல் பாய்ந்த ஒருவனை, அவன் சாகுமாறு தளது கொம்பால் குத்திக் குலைக்கும் காட்சியைப் பார். அக்காளை

திரௌபதியின் கூந்தலைபற்றி இழுத்த துச்சாதனைப் போலப் போர்க்களத்தின் படைகள் நடுவே நெஞ்சைப் பிளந்து பழி முடித்த வீமனைப்போல் தோன்றுகிறது.

நெற்றியின் சந்திரனைப்போன்ற கழியை உடைய கருநிறக் காளை யொன்று ஒருவனின் குடல் வெளிப்பெறுமாறு குத்திக் குலைக்கும் காட்சியைப் பார். அது ஊழி முடிவில் உமையொரு பாகனாகிய உருத்திரன் அந்நாள் வரை உயிர்களை இடம் பெயர்த்த எருமை ஊர்தியை உடைய எமனை நெஞ்சு பிளந்து கொன்று குடலைப் பேய்களுக்கு இட்ட காட்சியைப்போல் உள்ளது.

காதுகளுக்குப் பின்புறம் செம்புள்ளிகளை உடைய வெள்ளைக் காளை, தனது கோபத்தைக் கண்டு அஞ்சாமல் பாய்ந்த ஒருவனை தன்னுடைய கொம்பின் முனையால் குத்திக் குலைக்கும் காட்சியைப் பார். அது அசுவத் தாமன் தனது தந்தையாகிய துரோணரைக் கொன்ற சிகண்டிகை நல் இருளில் சென்று போரிட்டு வென்று தலையைத் திருகிக் கொன்றதைப் போல் உள்ளது.

இவ்வாறு காளைகள் அஞ்சத்தக்கதாய் இருப்பினும் மாலை நேரத்து ஆயர் ஊதும் குழல் ஓசை மிதக்கும் காலத்தில் மாலை-குட்டி மணந்து கொள்ளும் கணவனைத் தரும் நல்நிமித்தமாக அமைகின்றது.

தலைவனிடம்— பெருமகனே! மதநீர் பெரழியும் யானையை விட அஞ்சாமையை உடைய காளையை விடாமல் தழுவினால் அந்த வெற்றிக்கொடி உனக்கு ஆயமகளிர் தோளைப் பெற்றுத் தரும்.

தலைவியிடம் — பகல் நேரத்தில் மலரும் பூக்களைக் கொண்டுவந்த கண்ணியைச் சூடியவன், வருத்த உணர்வை எழுப்பும் இசையைக் குழலில் ஊதுபவன், கம்பினைப் பிடரியில் வைத்துக் கொள்பவன் என்னும் இப்பணி யானர்கள் தழுவதற்கு அரிய காளையை அடக்குபவர் எவரோ? அவர் எம்மகளுள் வாழும் இவ்வாழ்க்கையைத் தருவோம் எனச் சுற்றத்தார் அறிவித்துள்ளனர்

நான் முன்னர்க் கூறிய நல் நிமித்தம் அன்றி நம் கண்கள் தலைவனைக் கண்டு இடப்புறமாகத் துடித்தன. அதனால், நம் பகல்கூட்டத்தில் தன் வலிமையை எடுத்துக் கூறும் அவன் என்றாவது ஒருநாள் ஏறுதழுவி நம்மை ஆளும் தலைவன் ஆவான்.

இப்போது காளைகள் சோர்ந்தன. ஆயரும் அவற்றால் புண்பட்டனர். ஆயர் இனத்துத் தலைவரோடு கூடும் நிமித்தங்களைப் பெற்று மகளிர் அனைவரும் முல்லைப் பூக்கள் மலர்ந்து விளங்கும் சோலையில் விளையாடப் புகுந்தனர். நாமும் செல்வோம்.

கூற்று - இஃது ஆயன் தலைவனாய் ஏறு தழுவினமை சுற்றத்தார் கண்டு நின்று கூறியது.

தலைவன்

கண்ணகன் இருவிசும்பில் கதழ்பெயல் கலந்துஏற்ற
தண்நறும் பிடவழும், தவழ்கொடித் தளவழும்,
வண்ணவண் தோன்றியும், வயங்கிணர்க் கொன்றையும்-
அன்னவை பிறவும், பன்மலர் துதையத்,
5 தழையும் கோதையும் இழையும் என்றிவை
தைஇயினர், மகிழ்ந்து, திளைஇ விளையாடும்
மடமொழி ஆயத்தவருள் இவள்யார் உடம்போடு-
என்உயிர் பக்கவன், இன்று? |

ஓஓ! இவள், பொருபுகல் நல்லேறு கொள்பவர் அல்லால்,
10 திருமாமெய் தீண்டல்' என்று, கருமமா,
எல்லாரும் கேட்ப, அறைந்துஅறைந்து, எப்பொழுதும்
சொல்லால் தர்ப்பட் டவள்.

சுற்றத்தார்க்குத் தலைவன் செய்தி சொல்லி
அனுப்ப, அவர், 'ஏறுதழுவும் விழாவிற்குப்
பறை அறைக!' எனல்

'சொல்லுக' பாணியேம்' என்றார் 'அறைக' என்றார், பாரித்தார்
மாணிழை ஆறாகச் சாறு.

கண்ட சுற்றத்தார் கூற்று

15 சாற்றுகள் பெடையன்னார் கண்பூத்து, நோக்கும்வாயெல்லாம்
மிடைபெறின், நேராத் தகைத்து.

தகைவகை மிசைமிசைப் பாயியார், ஆர்த்து, உடன்
எதிர்எதிர் சென்றார் பலர்.

கொலைமலி சிலைசெறி செயிர் அயர் சினம்சிறந்து,

20 உருத்துஎழுந்து ஓடின்று மேல்.

எழுந்தது துகள்;

ஏற்றனர் மார்பு;

கனிழ்ந்தன மருப்பு;

கலங்கினர் பலர்.

25 அவருள் மலர் மலிபுகழ் எழு அலர் மலிமணிபுரை நிமிர் தோள் பிணை இ,
எருத்தோடு இமிலிடைத் தோன்றினன்; தோன்றி,
வருத்தினான் மன்ற, அவ்வேறு.
ஏறெவ்வம் காணா எழுந்தார்— எவன்கொலோ—
ஏறுடை நல்லார் பகை?

30 மடவரே, நல்லாயர் மக்கள்— நெருநைந
அடலேற்று எருத்து இறுத்தார்க் கண்டும் மற்றுஇன்றும்
உடலேறு கோள்சாற்று வார்!

ஆங்கினித்

தண்ணுமைப் பாணி தளராது எழுஉக—

35 பண்ணமை இன்சீர்க் குரவையுள், தெண்கண்ணி,
திண்தோள், திறல்ஒளி, மாய்ப்போர், மாமேனி,
அந்துவர் ஆடைப் பொதுவனோடு, ஆய்ந்த
முறுவலாள் மென்தோள்பா ராட்டிச் சிறுகுடி
மன்றம் பரந்தது உரை.

இஃது கொச்சகக் கலி.

(அள்) கதழ்-விரைவு, பெயல்-மழை, கடுமையான மழை, துதைதல்-
நெருக்கிக் கட்டல், தழை, கோதை, இழை-மாலை வகை, தைஇனர்-
தொடுத்து, திளைஇ-கலந்து, பாணித்தல்-காலம் தாழ்த்தல், சாறு-விழா,
மிடை-பரண், தகை-அழகு, சிலை-வில், செயிர்-குற்றம், அயர்தல்-
புரிதல், புகழ்-விருப்பம், எவ்வம்-துன்பம், அடல்-கொல்லுதல்,
உடலுதல்-போர் செய்தல், மா-கருமை,

(தெ-ரை) தலைவன்-பாங்கனிடம் - மிகுந்த மழையின் காரணமாக
மலர்ந்த மணம்மிக்க பிடவ மலர்கள், முல்லை மலர்கள், காந்தள் பூக்கள்,
கொன்றை மலர்கள் எனப் பலவகை மலர்கள் இவற்றைத் தொடுத்துத்
தழை, கோதை, இழை, என்ற மாலை வகைகளைச் சூடித் தம்முள் கலந்து
மகிழ்ந்து விளையாடும் மகளிர்க் கூட்டத்தில் என்னை ஈர்த்து என் உயிரினுள்
சென்று அயர்ந்த இவள் யார்?

பாங்கன் - இவள், சுற்றத்தாரால் போர்புரிவதில் வல்ல சிறந்த காளையைத்
தழுவுவோரைத் தவிரப் பிறர் தனது மாநிறமேனியைத் தீண்டுவதற்கு உரியவர்
அல்லர் என்று பறை அறைந்து அனைவரும் அறியுமாறு அறிமுகப்படுத்தப்
பெற்றவள்.

தலைவன் - நான், ஏறுதழுவி இவளைப் பெறுவேன் என்று கூறுக.

சுற்றத்தார் - தழுவுதற்கு நாங்கள் காலம் தாழ்த்த மாட்டோம். அணி
கலன்களை உடைய இந்தப் பெண்ணின் காரணமாக ஏறு தழுவும் விழா,
நடைபெறும் என்று பறையறைந்து அறிவிப்பீராக எனப் பணியாளர்க்குக்
கூறினர்.

விழாவில் பெண்புறாவை ஒத்த மகளிர் கண்மலர்ந்து பார்க்கும்
இடமெல்லாம் அவர்களுக்குத் தெரியுமாறு பரண்கள் அமைத்தால் நன்றாக
இருக்கும்.

பலவண்ணமுடைய அழகிய காளைகளின் மீது பாய்வதற்கு இளைஞர்
பலர் அவற்றின் எதிரே சென்றனர். காளைகளும் கொன்று குவிக்கும்
வில்லைப் போல அதிக அளவு சினத்துடன் அவர்கள் மீது பாய்ந்தன.
எங்கும் தூசி எழப் பாய்ந்த காளைகளின் கொம்பைத் தம் மார்பில் ஏற்பதற்கு
ஆயத்தமாக நிற்க. காளைகள் அவர்களைக் கீழே தள்ளிக் கொம்புகளைத்
தாழ்த்தின. அதைக் கண்டு பலரும் கலங்கினர்.

அவர்களுள் மாலையணிந்த மார்பினன் ஒருவன் தன் நீண்ட கரிய
கைகளால் காளையின் கழுத்தை இறுகத் தழுவி, மறைந்து நின்று சட்டென,
அதன் இமில் மீது ஏறிப் போரிட்டு, அதன் வலிமையை அடக்கினான்.

அப்போரில் துன்புற்று நின்றது காளை.காளையின் உரிமையாளர் அத்துன்பத்தைப் பார்க்க இயலாமல் சினத்தோடு எழுந்து நின்றார். காளையை அடக்கியவனிடம் அந்நல்லோர் பகை கொள்வது ஏன்?

கொல்கின்ற ஆற்றலையுடைய காளையை நேற்றும் ஒருவன் அடக்கினான். இன்றும் இளைஞர் பொருது தழுவலாம் என்று பறையறைந்த ஆயர்கள் அறியாமை உடையோரே.

சிறுகுடி மன்றத்தில் பண்ணும், தாளமும் பின் அணியாகக் குரவைக் கூத்து நிகழ்கின்றது. அதில் கரிய மேனியையும் துவராடையையும் உடைய திறமை மிக்க ஒருவன் பொலிவுடன் தலைமாலை சூடித் தனது போர்த்திறமை விளங்குமாறு ஏறுதழுவிய வீரத்தை நினைத்து மகிழ்ந்து புன்னகை ததும்பிய தலைவியின் மெல்லிய தோளைப் பாராட்டிப் பாடி ஆடினர். அதனால் திருமண முரசில் ஓசை இடைவிடாது ஒலிப்பதாக.

74. காமக்கிழத்தி கூற்று

கூற்று - இஃது பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைவனொடு ஊடிய காமக் கிழத்தியை, 'அவன் இவ்வகையன கூற, நீ ஏழுற்றாயோ? என்றாற்கு அவள் கூறியது.

- பொய்கைப்பூப் புதிதுஉண்ட வரிவண்டு கழிப்பூத்த
நெய்தல்தாது அமர்ந்துஆடிப் பாசடைச் சேப்பினுள்
செய்துஇயற்றி யதுபோல வயற்பூத்த தாமரை,
மைதபு கிளர்கொட்டை மாண்பதிப் படர்தருஉம்,
5 கொய்குழை அகைகாஞ்சித் துறைஅணி நல்ஊர்!
'அன்பிலன், அறனிலன், எனப்படான்' எனஏத்தி,
நின்புகழ் பலபாடும் பாணனும் ஏழுற்றான்.
நஞ்சுஉயிர் செகுத்தலும் அறிந்து உண்டாங்கு அளிஇன்மை
கண்டும், நின் மொழிதேறும் பெண்டிரும் ஏழுற்றார்.
10 முன்பகல் தலைக்கூடி, நன்பகல் அவள்நீத்து,
பின்பகல் பிறர்த்தேரும் நெஞ்சமும் ஏழுற்றாய்.

எனவாங்கு-

- 'கிண்கிணி மணித்தாரோடு ஒலித்தார்ப்ப ஒண்தொடிப்
பேரமர்க் கண்ணார்க்கும் படுவலைஇது' என,
15 ஊரவர் உடன்நகத் திரிதரும்
தேர்ஏழுற் றன்று நின்னிணும் பெரிதே.

இஃது சிறுமைக்கு எல்லை கூறிய ஈரடித்தாழிசையான் வந்த
ஒத்தாழிசைக் கலி.

74. காமக் கிழத்தி கூற்று

(அ-ள்) தாது-மகரந்தப் பொடி, சேப்பு-கிழங்கு, மைதடி-கருமையை வென்ற, அகைதல்-தளிர் விடுதல், குழை-இலை, செகுத்தல்-நீக்குதல், அழித்தல், தோர்தல்-தேடுதல், ஏழுறுதல் -பாதுகாப்பு அடைதல், மகிழ்ச்சி அடைதல், நக-சிரிக்க.

(தெ-ரை) காலை நேரத்தில் பொய்கையில் பூக்கள் புதிதாக மலர்ந்துள்ளன. அவற்றில் தேனை உண்ட ஒரு வண்டு, சிறிது தொலைவு சென்று உப்பங் கழியில் கரையில் மலர்ந்துள்ள நெய்தல் பூவில் ஆசையோடு அமர்ந்து தேனுண்டது மேலும் ஆசை தீராமல் வயல்களை நாடிப் பறந்து இலைகளோடு கூடிய தாமரைக் கொடியின் வேரில் உள்ள கிழங்கில் வல்லவன் சிறு சிற்பம் ஒன்றைச் செதுக்கி வைத்தாற்போன்று தோன்றுகின்ற தாமரை மொட்டு அழகாக விளங்கும் இடத்தை நோக்கிப்பறக்கும் காட்சியை உடையது உனது ஊர். மகளிர் கொய்யக் கொய்ய மேலும் மேலும் தளிர்விடுகின்ற காஞ்சி மரங்கள் பொய்கைக் கரையில் மிகுதியாக இருந்தன. அத்தகைய ஊருக்குத் தலைவனே!

உன்னை அன்பில்லாதவன், அறநெறி இல்லாதவன் என்று கூறுவதற்கு இல்லை. எப்பொழுதும் உன் புகழைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் பாணனும் பைத்தியமானான்.

நஞ்சு உயிரைக் கொல்லும் என்று அறிந்தும் அதை உண்பவர் போல உனக்குத் தம்மிடத்தில் கருணை இல்லாமல் போனதை கண்டும் நீ சொல்வதை நம்பும் மகளிரும் பைத்தியம் ஆகினர்.

காலையில் ஒருத்தியைக் கூடி, உச்சிக் காலத்தில் அவளைக் கைவிட்டுப் பலரிடம் சென்று மாலையில் நீயும் பித்தேறினாய்.

இவ்வாறு ஊரெல்லாம் திரிவதால் உனது தேரை ஊரில் உள்ளவர்கள், கிண்கிணிகள் கட்டி மாலை குட்டி ஆரவாரமாக ஒலித்துத் திரியும் உன் தோர் மகளிரை அகப்படுத்தும் வலையானதாகத் திரிகிறது என்று கூறிப் பேசிச் சிரிக்கும்படி நடக்கிறாய். அதனால் உன் தேருக்கும் உன்னைவிட அதிகமாகப் பித்தேறியது.

93. தலைவி கூற்று

கூற்று- இஃது 'காவற்பாங்கி னாங்கோர் பக்கமும் என்புழி, ஆங்கோர் பக்கமான கடவுளரைக் கண்டு தங்கினே' எனன்ற தலைவற்கு, நீ கண்ட கடவுளர் இவரெனக் கூறிப் புலந்தது.

தலைவி

வண்டுது சாந்தம் வடுக்கொள நீவிய,
தண்டாத் தீம்சாயல் பரத்தை, வியல்மாற்ப!
பண்டு, இன்னை யல்லைமன்; ஈங்குஎல்லி வந்தீய,
கண்டது எவன்? மற்று உரை.

தலைவன்

5 நன்றும் தடைஇய மென்தோளாய்! கேட்டவாயாயின்
உணுறை வாழ்க்கைக்கு உதவி உறையும்
கடவுளர் கண்தங்கி னேன்.

தலைவி

சோலை மலர்வேய்ந்த மான்பிணை யன்னார் பலர், நீ
கடவுண்மை கொண்டொழுகு வார்.

10 அவருள், எக்கடவுள்? மற்றக் கடவுளைச்செப்பீமன்.

தலைவன் கூற்றும் தலைவியின் மாற்றமும்
'முத்தேர் முறுவலாய்! நாம்மணம் புக்கக்கால்,
'இப்போழ்து போழ்து' என்று அதுவாய்ப்பக் கூறிய
அக்கடவுள், மற்றுஅக் கடவுள்.' அது ஒக்கு,
நாவுள் அழுந்து தலைசாய்த்து நீகூறும்

15 மாயமோ; கைப்படுக்கப் பட்டாய்நீ; கண்டாரை
வாயாக யாம்கூற வேடவாய்! கேளிளி.
பெறல்நசை வேட்கையின் நின்குறி வாய்ப்பப்

- பறிமுறை நேர்ந்த நகாராக, கண்டார்க்கு
 இறுமுறை செய்யும் உருவொடு, நும்இல்,
 20 செறிமுறை வந்த கடவுளைக் கண்டாயோ?
 நறும்தண் தகரமும் நானமும் நாரும்
 நெறிந்த குரற்கூந்தல் நாளணிக்கு ஒப்ப,
 நோக்கிற் பிணிகொள்ளும் கண்ணொடு,மேனாள்,நீ
 பூப்பலி விட்ட கடவுளைக் கண்டாயோ?
- 25 ஈர்அணிக்கு ஏற்ற ஓடியாப் படிவத்துச்
 சூர்கொன்ற செவ்வேலான் பாடிப் பலநாளும்,
 ஆராக் கனைகாமம் குன்றத்து நின்னொடு
 மாரி இறுத்த கடவுளைக் கண்டாயோ?
 கண்ட கடவுளர் தம்முளும், நின்னை
- 30 வெறிகொள் வியன்மார்பு வேறாகச் செய்து,
 குறிகொளச் செய்தார்யார்? செப்பு,மற்று யாரும்
 சிறுவரைத் தங்கின் வெகுள்வர்; செறுதக்காய்!
 தேறினேன்; சென்றீ நீ- செல்லா விடுவாயேல்,
 நற்றார் அகலத்துக்கு ஓர்சார மேவிய
- 35 நெட்டு இரும் கூந்தல் கடவுளர் எல்லார்க்கும்
 முட்டுப்பாடு ஆகலும் உண்டு!

இஃது ஐஞ்சீரடுக்கி வெண்பாவாய் வந்து, இடைநிலைப் பாட்டுப்பெற்று
 வருதலிற் கலிவெண்பா உறுப்பு ஒத்துப் பா வேறுபட்டு வந்த கொச்சகம்.

93. தலைவி கூற்று

(அ-ள்) எல்லி-இரவு, நன்று-பெரிது, தடைஇய-பருத்த, வேய்தல்-
தலையில் குடுதல், வாயாக-உண்மையாக, நசை-விருப்பம், வேட்கை-
மோகம், மிகுதியான விருப்பம், நகார்- பற்கள், புன்னகை உடையவர்,
தகரம்- மயிற்சாந்து, நானம்- கஸ்தூரி, குரல்-கொண்டை, படிவம்.-
விரதம், சிறுவரை- சிறுபொழுது,

(தெ-ரை) தலைவி - வண்டுகள் ஒலிக்கும் சந்தன மரத்தின்கட்டையை
அரைத்த சந்தனத்தை அழுந்தப் பூசியவனும், பார்க்கத் தெவிட்டாத இனிமை
உடையவனும், மென்மை வாய்ந்தவனும், பரத்தமை உடையவனும், அகன்ற
மார்பைக் கொண்டவனே!

முன்பு நீ இத்தகையவனாக இல்லை, காரணம் இல்லாத நிலையில் இரவு
நேரத்தில் நீ கண்ட புதுமை எது அதைச்சொல்.

தலைவன்-மென்மையான தோளை உடையவனே! நாம் இருவரும் ஒத்து
வாழ்வதற்கு உதவியாக இங்கு வாழ்கின்ற கடவுளரிடம் தங்கியிருந்தேன்.

தலைவி - கூந்தலில் மலர்களைச் சூடிக்கொள்பவரும், பெண்மாளை
ஒத்தவருமாகிய பலரையும் நீ கடவுள் என்று நினைத்து ஒழுகுகின்றாய்.
அவருள், எக்கடவுளிடம் தங்கினாய்.

தலைவன் - முத்துப் போன்ற பற்களை உடையவனே! நம் திருமணத்தின்
போது முகூர்த்தவேளை பார்த்துக் கூறிய முனிவரே தான் அந்தக் கடவுள்.

தலைவி - அது சரி. நீ இந்த வார்த்தையை அழுந்தும் நாவோடு தலை
சாய்த்துக் கொண்டு சொல்லும். பொய் என்று தெரிகிறது. நீ சொல்லும்
முறையால் நீ பொய்யன் என்று அறிகிறேன். நீ இப்போது என்னிடம்
அகப்பட்டுக் கொண்டாய். நான் சொல்வேன் நீ யாரைக் கண்டாய் என்று
அதை நீ கேள்.

நீ பெற்று அனுபவிக்கும் விருப்பத்தின் காரணமாகக் குறித்த இடத்தில்
தப்பாமல் வந்த, விழுந்து முளைத்த பல் வரிசை உடையவராகக் கண்டவர்க்கு
இரந்து படும் நிலையைச் செய்யும் அழகிய உருவத்தோடு உன் பரத்தைமை
இல்லத்தில் சேரும் முறையோடு, உன்னிடம் வந்தானே, அந்தக் கடவுளைக்
கண்டாயோ?

நறுமணம் மிக்க சந்தனமும், புனுகும் மணக்கும் அடர்ந்த கூந்தலையும்
நாள்தோறும் அணிசெய்வதற்கு ஒத்ததாகிய நீ நாள் தோறும் சென்று
பூவால் அர்ச்சனை செய்வாயே, கடவுள் பார்த்தால் பிறரைத் தன்னுடன்
பிணித்துக் கொள்ளும் நிலையில் அமைந்த கண்ணுடைய கடவுள் அந்தக்
கடவுளைக் கண்டாயா?

இருவகையான அழகுக்கும் ஏற்றவாறு விளங்கிய சூரபன்மனைக்
கொன்ற சிறந்த வேலையுடைய செவ்வேளைப் பாடிப் பலநாளும் மழை
பொழியும் திருப்பரங்குன்றத்தில் உன்னோடு மழைக்காலமெல்லாம் கழித்தாளே
ஒருத்தி, அந்தக் கடவுளைக் கண்டாயா?

நீ கண்ட கடவுளர்களும் உன் மணம் கமழும் அகன்ற மார்க்பைச்
சிறப்பாக வகைப்படுத்திச் செய்து அடையாளமிட்டுச் செய்தவர் அவர்கள்
யாராயினும் சிறிது பொழுது வேற்றிடத்தில் தங்கினாலும் கோபப் படுவாளே,
அவளைக் கண்டாயா?

எம்மால் வெறுக்கத்தக்கவனே! நான் எல்லாம் தெளிவாகத்
தெரிந்துகொண்டேன். நீ போய்விடு. நீ போகாதிருந்தால் உன் மாலையணிந்த
மார்பில் ஒன்றாகக் கூடித் தழுவிய நீண்ட கருங்கூந்தலை உடைய அக்கடவுளர்
எல்லார்க்கும் முட்டுப்பாடும் ஏற்படும் அல்லவா?

கூற்று - இஃது காப்பு மிகுதிக்கண் ஆற்றாத தலைவி, தலைவன்பாற்
சென்ற நெஞ்சினை நோக்கி அழிந்து கூறியது.

- கருங்கோட்டு நறும்புன்னை மலர்சினை மிசைதொறும்
கரும்பு ஆர்க்கும் குரலினோடு, இருந்தும்பி இயைபுனத,
ஒருங்குடன் இம்மென இமிர்தலின், பாடலோடு
அரும்பொருள் மரபின்மால் யாழ்கேளாக் கிடந்தான் போல்
5 பெருங்கடல் துயில்கொள்ளும் வண்டுஇமிர் நறுங்கானல்-
காணாமை இருள்பரப்பிக் கையற்ற கங்குலான்,
மாணாநோய் செய்தான்கண் சென்றாய்; மற்றுஅவனைநீ
காணவும் பெற்றாயோ? காணாயோ? மடநெஞ்சே!-
கொல்ஏற்றுச் சுறவினம் கடிக்கொண்ட மருண்மாலை,
10 அல்லல் நோய் செய்தான்கண் சென்றாய்; மற்றுஅவனைநீ
புல்லவும் பெற்றாயோ? புல்லாயோ?- மடநெஞ்சே!
வெறிகொண்ட புள்ளினம் வதிசேரும் பொழுதினான்,
செறிவளை நெகிழ்த்தான்கண் சென்றாய்; மற்றுஅவனைநீ
அறியவும் பெற்றாயோ? அறியாயோ?- மடநெஞ்சே!
- 15 எனவாங்கு-
எல்லையும் இரவும் துயில்துறந்து, பல்லாழ்
அரும்படர் அவலநோய் செய்தான்கண் பெறல்நசைஇ,
இருங்கழி ஓதம்போல் தடுமாறி,
வருந்தினை- அளியஎன் மடங்கெழு நெஞ்சே!

123. தலைவி கூற்று

(அ-ள்) சினை-கொம்பு, கிளை, இயைபு-ஒத்து, கையற்ற-செயலற்ற, மாணா-பெருமையற்ற, வெறி-வெறிக்கூத்து, வதி-தங்குமிடம், எல்லை-பகல், படர்-கவலை, நசைஇ-விரும்பி, ஒதம்-தண்ணீர்,

(தெ-ரை) அறியாமை உடைய நெஞ்சே! கருமையான பெரிய கிளைகளை உடைய புன்னை மரத்தில், சுரும்புகளும் தும்பிகளும், ஒரே சுருதியில் ஒலிக்க, அந்த ஓசை இசைபோன்று இருத்தலால், சிந்தைக்கும் சொல்லுக்கும் அரிய பொருளாகிய திருமால் பாடலோடு யாழிசை கேட்டவாறு துயிலுதல் போல கடற்கரைச் சோலையிடத்து மக்கள் எதையும் காண இயலாதவாறு இருள் பரப்பிச் செயலற்றுப்போகச் செய்யும் இரவில், மருந்தால் தீராத அன்பின் மிகுதியைத் தந்த தலைவனிடம் நீ சென்றாய். நீ அவனைக் கண்டாயா?

கொல்லும் தன்மையுடைய ஆண் சுறாமீன்கள் கடற்கரை யெங்கும் நிறைந்து எவரும் அங்கே இயங்க முடியாதவாறு காவல் இருக்கும் மாலை நேரத்தில் தீராத வருத்தம் தரும் அன்பின் மிகுதியைத் தந்த தலைவனிடம் சென்றாய். நீ அவனைத் தழுவ முடிந்ததா?

ஓர் ஒழுங்கு கொண்டு பறக்கும் பறவையினம் தத்தம் கூடுகளை அடையும் மாலைநேரத்தில் என்னுடைய வளைகள் கழலுமாறு அன்பின் மிகுதியைத் தந்த தலைவனிடத்து நீ சென்றாய். நீ அவனுடைய மனத்தினை அறியமுடிந்ததா?

இரங்கத் தக்க அறியாமையை உடைய என் நெஞ்சே! இவ்வாறு கவலையும், துன்பமும், அன்பின் மிகுதியையும் தந்த தலைவனிடத்து நீ கொண்ட மிகுந்த விருப்பத்தால் இரவும், பகலும் உறங்காமல் எண்ணி எண்ணி வருந்தி, உப்பங்கழியில் கடல்நீர் வந்து சேர்வதும் பின்பு திரும்புவதுமாக இருப்பதுபோல் பலமுறை மாறி மாறிச் சென்று அவன் அருள் பெறலாம் என்று எண்ணி வருந்துகின்றார் உன் அறியாமையை நான் என் சொல்வேன்.

கூற்று - இஃது தோழி தலைவியது ஆற்றாமை கூறித் தலைவனை வரைவு கடாயது.

பொன்மலை கடர்சேர, புலம்பிய இடம் நோக்கி,
 தன்மலைந்து உலகுஏத்தத் தகைமதி ஏர்தர,
 செக்கர்கொள் பொழுதினான் ஒலிநீவி, இனநாரை
 முக்கோல்கொள் அந்தணர் முதுமொழி நினைவார்போல்,
 5 எக்கர்மேல் இறைகொள்ளும், இலங்குநீர்த்தண்சேர்ப்ப!
 அணிச்சிறை இனக்குருகு ஒலிக்குங்கால், நின்திண்தேர்
 மணிக்குரல் என இவள் மதிக்கும்மன்; மதித்தாங்கே,
 உள்ஆன்ற ஒலியவாய் இருப்பக்கண்டு, அவைகாணற்
 புள்ளன உணர்ந்து, பின்புலம்புகொண்டு, இனையுமே.
 10 நீர்நீவிக் களுன்றபுக் கமழும்கால், நின்மார்பில்
 தார்நாற்றம் எனஇவள் மதிக்கும்மன்; மதித்தாங்கே,
 அலர்பதத்து அசைவளி வந்துஒல்க, கழிப்பூத்த
 மலர்என உணர்ந்து, பின் மம்மர்கொண்டு இனையுமே.
 நீள்நகர் நிறையாற்றாள், நினையுநள் வதிந்தக்கால்,
 15 தோள்மேலாய் எனநின்னை மதிக்கும்மன் மதித்தாங்கே
 நனவெனப் புல்லுங்கால், காணாளாய், கண்டது
 கனவென உணர்ந்து, பின் கையற்றுக் கலங்குமே.

எனவாங்கு,

பலநினைந்து, இனையும் பைதல் நெஞ்சின்,
 20 அலமரல் நோயுள் உழக்கும் என் தோழி
 மதிமருள் வாண்முகம் விளங்க,
 புதுநலம் ஏர்தர, பூண்க, நின்தேரே!

இஃது ஒத்தாழிசைக் கலி.

(அ-ள்) புலம்பிய-வருந்திய, மலைந்து-சூடி, நீவி-நீக்கி, முதுமொழி - வேதம், ஆன்ற-உள்ளடங்கிய, கஞன்ற-நிறைந்த, அசைவளி-தென்றல், ஒல்க-மெல்ல வீச, பைதல்-வருந்துதல், அலமரல்-மனம் சுழலல், கவலைப்படுதல்,

(தெ-ரை) சூரியன் மேற்கு மலையில் மறைந்தான். இருள் சூழும் நிலையில் சந்திரன் தோன்றி மக்கள் புகழும்நிலையில் ஒளியைப் பரப்பினான். மாலைநேரத்தில், வேதத்தைக் கேட்கும் அந்தணர் அமைதியாக இருத்தல் போல நாரைக் கூட்டம் ஒலி அடங்கி, சலனமின்றி மணல் மேட்டில் தங்கியிருக்கும் கடல்நிலத் தலைவனே!

அழகிய சிறகுகளை உடைய குருகுக் கூட்டம் ஒலிக்கும்போது அதை இவள் உன் தேர்மணி ஒசை என்று நினைப்பாள். ஆனால் ஒசை அடங்கிய பிறகு அது கடற்கரைச் சோலை பறவைகளின் ஒலி என்று உணர்ந்து, நீ வராமை கண்டு தனிமையில் துன்புறுவாள்.

நீர்ப் பரப்பில் இருந்து தலை தூக்கி நிற்கும் பூக்கள் மணம் வீசும்போது உன் மார்பில் அணிந்த மாலையின் மணம் என்று இவள் நினைப்பாள். ஆனால் அசைந்து வரும் தென்றல் காற்று மலர்களின் மணத்தைச் சுமந்து வீசிய போது அவை உப்பங் கழியில் பூத்த மலர்கள் என உணர்ந்து நீ வராதது கண்டு அறிவு மயங்கி வருந்துவாள்.

தலைவி தனது பெரிய மனையிடத்து மனத்தைக் கட்டுப்படுத்த இயலாதவளாய் உன்னை நினைத்துத்தன்னைமறந்த நிலையில் சிறிது கண்ண யர்ந்த போது நீ அவளது தோளைத்தழுவுவது போல் ஒரு தோற்றத்தைக் கண்டு அது உண்மை என்றுகருதி உன்னைத் தழுவ முயன்று பின்னர்த் தான் கண்டது கனவு என்று அறிந்து செய்வதறியாது கலங்குகின்றாள்.

பலவும் நினைந்து வருந்தும் உன்மீது கொண்ட அன்பின் மிகுதியால் துன்பத்துள் அழுந்தும் என் தோழியின் மதி போன்ற ஒளிமுகம் புதுநலம் பெற உனது தேரை ஆயத்தப் படுத்துக.